

ת"פ 5832/06/19 - מדינת ישראל נגד אושרי גנח, פלג בוהדנה, אורן אברהם

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 5832-06-19 מדינת ישראל נ' גנח(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'
תיק חיצוני: 218856/2019

לפני סגן הנשיאה, כב' השופט אבשלום מאושר
מאשימה
נגד
נאשמים

1. אושרי גנח (משוחרר בתנאים)
2. פלג בוהדנה (משוחרר בתנאים)
3. אורן אברהם (עציר)

החלטה בעניין עתירה לגילוי ראיה

בפני עתירת ב"כ הנאשמים לגילוי ראיה חסויה לפני סעיף 45 לפקודת הראיות, התשל"א-1971 (להלן: פקודת הראיות).

מבוא

כנגד הנאשמים (להלן: הנאשמים/ העותרים) הוגש כתב אישום שבו מיוחסות להם שורת העבירות הבאות במסגרת 4 אישומים:

לנאשם 1

התפרצות למגורים/ תפילה לבצע עבירה- עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק),
יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

גניבה- עבירה לפי סעיף 384 לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

החזקת מכשירי פריצה- עבירה לפי סעיף 409 לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

היזק לרכוש במזיד- עבירה לפי סעיף 452 לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

לנאשם 2

עמוד 1

התפרצות למגורים/ תפילה לבצע עבירה - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

החזקת מכשירי פריצה - עבירה לפי סעיף 409 לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

החזקת אגרופן או סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק.

לנאשם 3

התפרצות למגורים/ תפילה לבצע עבירה - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

החזקת מכשירי פריצה - עבירה לפי סעיף 409 לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר - עבירה לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב), התשכ"ט-1969.

לפי העובדות הנטענות בכתב האישום, ביום 21.5.19, בין השעות 11:00 ועד 12:30 לערך, הגיעו הנאשמים ברכבו של הנאשם 1, רכב מסוג פורד מונדאו מ"ר 65-454-71 (להלן: הרכב), לרח' אריה בן אליעזר שבאשקלון. בנסיבות אלו, עת תצפת הנאשם 1 מתוך הרכב, התפרצו הנאשמים בצוואת חדא לדירתו של מר יוסף סיבי שברח' אריה בן אליעזר 31/9 באשקלון, בכך שהנאשמים 2 ו-3 פרצו את מנעול התלייה של דלת הכניסה לגג הבניין, עלו על גבי צינורות המים וירדו בעזרת צינור הביוב עד למרפסת הדירה. בשלב זה, דחפו השניים את חלון המטבח ונכנסו לדירה, וזאת בכוונה לבצע גניבה או פשע.

הנאשמים גנבו בצוואת חדא מן הדירה כספת מחדר הארונות שבחדר השינה של המתלון ובה רכוש רב הכולל, בין היתר, תכשיטי זהב רבים בשווי כולל של כ- 328,800 ₪ שהיו שייכים לאשתו המנוחה של המתלון, מטבעות ממשלתיים מזהב, שיקים, דרכון טורקי, כרטיסי ביקור, דרכון ישראלי, מסמכים שונים, סך מזומן של 11235 (דולר ארה"ב) וסך של 180 לירות טורקיות (להלן: הרכוש).

הנאשמים עקרו את הכספת ממקומה באמצעות כלי עבודה של המתלון ונשאו ונטלו את הכספת כאשר הם עוטפים אותה במעיל פליז של המתלון, וזאת ללא הסכמת המתלון וכשבכוונתם לשלול את הכספת שלילת קבע מבעליה.

הנאשמים 2 ו-3 ניסו לצאת מהדירה דרך דלת הכניסה, ניסו לפרוץ את מנעול דלת הכניסה, אך לא הצליחו. על כן, טיפסו הנאשמים 2 ו-3 לעבר גג הבניין דרך צינור הביוב ויצאו מהמקום דרך חדר המדרגות.

במעשים אלו, גרמו הנאשמים נזק למנעול דלת הכניסה לדירה בכך ששברו את הצילינדר של דלת הכניסה לדירה בחלקו הפנימי.

במעשים אלו, הרסו הנאשמים נכס או פגעו בו במזיד ושלא כדין.

בנוסף, באותו מועד בשעה 12:45 לערך, בסמוך לכיכר שבצומת הרחובות ברוך סבג ודפנה באשקלון, החזיקו הנאשמים בצוותא חדא ברכב מגזרי מתכת ושקית ובה רידיי אלומיניום מחורצים ומוכנים להרכבה על גבי תותב, פין מתכת והתקן להכנת החריצים שהינם מכשירים המשמשים לשם פריצה לבניין מבלי שהיה להם הסבר לכך.

זאת ועוד, החזיק הנאשם 2 על גופו סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה.

עוד בנסיבות אלו, הודיע השוטר יש גופטה (להלן: השוטר) לנאשם 3 שהוא עצור ומשך אותו אל מחוץ לרכב. בשלב זה, החל הנאשם 3 להתפרע, תוך שהוא מניף את ידיו לכל עבר, ולא אפשר לשוטר לאזוק אותו. מיד ובסמוך, השכיב השוטר את הנאשם 3 על הרצפה, אך הנאשם המשיך בהתנגדותו והכניס את ידיו כשהן מאוגרפות מתחת לגופו, ולאחר מכן המשיך להניף את ידיו לכל עבר.

במעשים אלו, התנגד הנאשם 3 בכוח למעצר חוקי.

ביום 10.11.19 התקיים דיון במעמד הצדדים בעתירה לגילוי ראיה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות. לאחר מכן, התקיים דיון במעמד צד אחד, בנוכחות קצין המודיעין, מפקח אייבי אלבז, אחראי חסיונות רס"ב יוסי שריקי, רכז מודיעין נפת אשקלון רס"ב סרגיי גוטליב, 764 קמב"ץ עמ"מ, רפ"ק יפית גנון מפקדת סיגין, ב"כ המאשימה, ונערך פרוטוקול חסוי אשר יתועד במערכת ה"נט" כ"חסוי".

טיעוני הצדדים

ב"כ העותרים טען כי ישנו חשד שהנאשמים או חלק מהם פותו ע"י מודיעים לביצוע העבירות המיוחסות להם בכתב האישום, וזאת באמצעות מסירת מידע. עוד ציין ב"כ העותרים כי ישנו חשד שאותם מודיעים שותפים לעבירה במובן זה שהם היו אמורים לקבל חלק משמעותי משלל העבירה בתמורה לאותו מידע. בנוסף, טען ב"כ העותרים כי ישנו חשש שאחת המודיעות ניהלה קשר רומנטי עם העותר 3 וכי ניצלה אותו למטרת הפללתו והפללת חבריו תמורת שחרורה ממעצר.

לשיטתו, ניכר מהאמור בפרפרזות כי מוסר ידיעה מס' 17-0431-685 הינו חלק ממעגל הידיעה הפנימי של מבצעי העבירות מכיוון שמעבר לעובדה שנקב בשמות מבצעי העבירות לכאורה (וכן בשם של אדם נוסף), ידע את סוגה המדויק וגם את מספר לוחית הזיהוי של רכב הפורד.

לאור האמור לעיל, טוען ב"כ העותרים כי העותרים פותו לבצע את העבירות על ידי שליחיה של המאשימה ויוכלו לטעון להגנה מן הצדק או לקבל הקלה משמעותית בעונש.

באשר לבקשה לצו להאזנות סתר, טען ב"כ העותרים כי מפורט בה מספר טלפון של אדם נוסף אשר שמו ומספרו חסויים. לשיטתו, ישנו חשד שהיא מבוססת על פריטי מידע נוספים שהמאשימה אינה חושפת את דבר קיומם.

ב"כ העותרים הדגיש כי מעבר לחשיבות המהותית של ראיות אלה לבירור האשמה, קיימת חשיבות משמעותית למראית פני הצדק. לשיטתו, גילוי פרטי המודיע והמידע חיוניים לעשיית צדק ולמניעת עיוות דין.

בדיון שהתקיים היום 10.11.19 ב"כ עותר 3 טען כי נאשם מספר 3 שודל לבצע עבירה על ידי מודיעה ומעשה הפליליה את הנאשם, עוד הוסיף כי ידוע שהעדה נעצרה ושחררה זמן קצר לפני ביצוע העבירה, ובנסיבות האמורות מתבקש לדעת מה הראיות המיוחסות למודיעה, עוד הוסיף כי קיים מודיע נוסף שלגביו אנו לא יודעים מאומה, ובאם מדובר באנשים שיזמו את העבירה ולא צודק שהנאשמים יעמדו לדין ולא גם המודיעים, בנסיבות האמורות קיימת חשיבות לחשוף את הראיות למיצוי הגנת הנאשמים.

ב"כ עותר 1 סבור כי למעשה המודיעה היא חייבת להיות עדה בתיק או אפילו שותפה לדבר עבירה, לדברי ב"כ העותר מספר 1 אותה מודיעה קשרה קשר ואמרה למי מהנאשמים שבעל הבית המבוטח מבקש שיפרצו לביתו על מנת שיוכל לתבוע את חברת הביטוח, ובנסיבות האמורות לא ניתן לבסס קו הגנה אלא באם יקבלו את הראיה, שכן מדובר בבחורה שהיא שותפה מלאה כקושרת קשר לביצוע עבירה, ב"כ העותר אף הגיש את שמה לבית המשפט בלבד.

מנגד, טענה ב"כ המשיבה כי היא מתנגדת לגילוי הראיות החסויות בתיק. לטענתה, אין בחומר הראיות דבר אשר עלול להועיל להגנת הנאשם ועל כן יש להעדיף את האינטרס הציבורי. נוכח החיסיון, טענה ב"כ המאשימה כי תימנע מלהתייחס לחומר החסוי לגופו במסגרת התגובה וכי במועד הדיון בנוכחות קצין המודיעין תבהיר מדוע יש להותיר את החיסיון על כנו.

בדיון 10.11.19 הוסיפה ב"כ המאשימה, כי הטענות לא עומדות במבחן הלוונטיות, ואף הסכימה להגשת שמה של המודיעה לבית משפט בלבד.

דין והכרעה

בסעיף 45 לפקודת הראיות שכותרתו 'חסיון לטובת הציבור', נקבע כדלקמן:

"45.(א) אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בענין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה, ובהליך פלילי - כי הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על הענין שיש לא לגלותה, או שהיא חיונית להגנת הנאשם."

בע"פ 7984/18 מדינת ישראל נ' פלוני (19.2.19) (להלן: עניין פלוני) שניתן לאחרונה, ציין בית המשפט העליון כי "לפי הסעיף, אין המדינה חייבת למסור את הראיה החסויה בהליך פלילי, אלא אם מתקיים אחד משני תנאים: אחד, הראיה חיונית להגנת הנאשם. שני, הראיה עשויה להועיל להגנתו, גם אם אינה חיונית לה, ומידת התועלת הטמונה בה עולה על מידת הפגיעה בענין הציבורי שעליו מגן החסיון".

להבהרת העניין, הפנה בית המשפט העליון בעניין פלוני גם לסעיף 46(א1) לפקודת הראיות, שעניינו בהחלטת בית המשפט בעתירה לגילוי ראיה. לפי הסעיף:

"ישקול בית המשפט, בין השאר, את הקשר שבין החומר החסוי לגדר המחלוקת בין בעלי הדין, בשים לב לגרסת ההגנה, את הקשר שבין החומר החסוי לראיות הגלויות וחומר חסוי אחר בתיק, ואת קבילות החומר החסוי ומשקלו הצפוי אם יוגש כראיה במשפט..."

כלומר, השאלה אם הראיות כשלעצמן חיוניות להגנת הנאשם צריכה להיבחן תוך בחינת הערך המוסף שלהן, על רקע הראיות הגלויות וביחס לגדר המחלוקת הספציפית.

בב"ש 838/84 ליבני נ' מדינת ישראל, פ"ד לח(3) 739, 729 (1984) (להלן: עניין ליבני) הבהיר בית המשפט העליון את השוני בין ראיה "חיונית" לראיה "מועילה" במסגרת סעיף 44 לפקודת הראיות, והדברים יפים גם לעניין סעיף 45 לפקודה. נפסק כי ראיה חיונית היא ראיה מרכזית ובעלת חשיבות מהותית לקביעת החפות או האשמה, ואילו ראיה בעלת תועלת אינה כה קריטית להגנת הנאשם, אך היא עדיין בעלת "משמעות מסוימת".

לגבי החלופה השנייה הקבועה בסעיף 45 לפקודת הראיות- חשיפת ראיה המועילה להגנת הנאשם, גם אם אינה חיונית לה, המפתח הוא איזון בין התועלת להגנה ומידתה ובין העניין הציבורי שלא לגלותה. ודוק, ביחס לראיה "חיונית" אין לבצע איזון בין השיקולים המתחרים, אלא יש להסיר את החיסיון, וזאת בשונה מראיה מועילה.

עוד יצוין כי את הערכת מידת האפקטיביות של הראיה החסויה להגנת הנאשם במסגרת בחינה זו, יש לבחון לפי יריעת המחלוקת בין הצדדים. הבחינה מטבעה הינה פרטנית לגופו של תיק, יש לבחון את שדה המחלוקת שבין התביעה לבין הנאשם, ואת מיקומה של הראיה וחשיבותה היחסית בשדה זה, ולאזן את חשיבותה היחסית של אותה ראיה בהתייחס לקשת האפשרויות בין חשיבות אפסית לבין חיונית מרובה. משנקבע משקל זה יש להשוותו למשקל האינטרס הציבורי למנוע את החשיפה, אם הראשון עולה על השני, יש לצוות על הגילוי (בש"פ 1924/93 גרינברג נגד מדינת ישראל, פ"ד מז(4) 766-770, 771 (1993)).

מן הכלל אל הפרט

כנגד העותרים הוגש כתב אישום המייחס להם את העבירות שפורטו בפרק המבוא.

ביום 13.6.19 נחתמה תעודה בדבר ראיות חסויות מטעמי אינטרס ציבורי חשוב ע"י הממונה על החסיונות במשרד לביטחון פנים, עו"ד אהוד הלוי, מתוקף סמכותו לפי סעיף 45 לפקודת הראיות (להלן: תעודת החיסיון שסומנה א.מ/1), בגדרה הפכו לחסויים הפרטים שלהלן:

כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות את זהות האדם/ האנשים אשר מסר/ו למשטרה את המידע המתועד בדו"חות הידיעה שמספריהם מפורטים להלן, לרבות פרטים נוספים כמפורט להלן:

1. בדו"ח ידיעה מס' 19-0594-561: בשורה 1 מילים 12-18, שורות 2-5 במלואן, לרבות חודש, יום ושעת מסירת המידע.

2. בדו"ח ידיעה מס' 19-0626-195: בשורה 1 מילים 10-18, שורה 2 במלואה, שורות 2-3 במלואן, לרבות חודש, יום ושעת מסירת המידע.

3. בדו"ח ידיעה מס' 17-0431-685: שורה 3 במלואה, לרבות יום ושעת מסירת המידע.

כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות תוכנם של חומרי חקירה המסומנים י.ש.3 וכן י.ש.8- י.ש.10, לרבות פעולות החקירה המתועדות בהם ותוצריהן.

אוסף ואצוין כי עיינתי בכלל החומר אשר סומן על ידי א.מ/2 עד א.מ/7 אשר חלקם חסויים וחלקם לא חסויים, והגעתי לכלל מסקנה כי יש מקום לחשוף את התאריך והשעה לעניין הידיעה שמספרה 17-0431-685, בשאר החומר החסוי אין כל הצדקה לחשוף ואין בו בכדי לסייע להגנה.

עוד אוסיף ואצוין כי התיאוריה בדבר המודיעה לכאורה שקשרה קשר לעבירה אינה נסמכת בחומר שהוצג בפניי אלא ההיפך בכך.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ובחנתי את החומר החסוי על פי אמות המידה הנדרשות, אין מקום לקבל את העתירה והיא נדחית שכן כאמור אין בחומר החסוי בכדי לסייע להגנה.

מנגד, קיים אינטרס ציבורי חשוב של מניעת סיכון בני אדם, מניעת פגיעה בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה ואי חשיפת שיטות העבודה ודרכי הפעולה של המשטרה, דבר שיפגע ביעילות פעולותיה.

לאחר שמחד שקלתי את האינטרס הציבורי אשר פורט לעיל, ולאחר שבחנתי מאידך את הראיות החסויות בראי ההגנה, לא מצאתי שיש פגיעה בהגנת העותרים, שכן מדובר בסיוע אפסי. על כן, לא מצאתי לנכון להורות כמבוקש למעט חשיפת המועד והשעה מהידיעה שמספרה 17-0431-685.

סוף דבר

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, ובחנתי את החומר החסוי על פי אמות המידה הנדרשות, אין מקום לקבל את העתירה, והיא נדחית.

המזכירות תמציא העתק מהחלטה לב"כ הצדדים באמצעות פקס' ובדואר רשום.

קובע לדיון הקראה ביום 10.12.19 שעה 09:30.

נאשם מספר 3 יובא באמצעות שב"ס.

ב"כ נאשמים 1 ו-2 יודיעו לנאשמים מועד הדיון, יובהר כי באם לא יתייצבו יכול ויצא כנגדם צו הבאה.

המזכירות תזמן את הנאשמים וב"כ צדדים למועד, ואת נאשם מספר 3 באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, י"ב חשוון תש"פ, 10 נובמבר 2019, בהעדר
הצדדים.